

NC-10.18.0 Logica (of denkleer)

Inhoud

De titel.	1
Redeneren: dagelijks en formeel.	2
<i>1. Dit eerste gedeelte heeft het over wat logica eigenlijk is.</i>	3
Begrip (concept, notie).	4
Al wat is, is begrippelijk.	5
Christelijk realisme inzake gedragsregels.	6
Oordeel (propositie, bewering, zin).	7
Fenomenaal en logisch begrip.	8
Fenomenologie en logica.	9
Redeneringstypes.	10
Formele en toegepaste logica	11
Rede (rationaliteit) gedefinieerd door twee axioma's.	12
Definiëren (het wezen bepalen).	13
De bouw van de natuurlijke logica.	14
<i>2. Dit tweede gedeelte thematiseert fenomenologie</i>	15
Fenomenologie als intentionaliteit.	16
Het gegeven is het gevraagde in fenomenologie.	17
Argumenteren begint met fenomenologie.	18
Fenomenologie en logica bij kinderen.	19
Fenomenen als resultaten van vorming.	21
Aristoteles over (gevestigde) meningen.	22
Aristoteles' begrip 'evidentie'.	23
G. Frege : "sinn/ bedeutung".	24
Onmiddellijke evidentie: "ik denk. Dus ik besta" (R. Descartes).	25
Fenomenologie en formalisme.	26
Fenomenologische inslag.	27
Omstreden fenomenen.	28
"Argumentum ad ignorantiam".	29
Het huis van de waanzin.	30
Fenomenen in hypnotisch verband.	31
"Argumentum ad hominem" (gegeven en medegegeven).	33
Fenomenologieën.	34
Epistemologische opmerking.	35
<i>3. Dit gedeelte bespreekt de ontologie als voetstuk der logica.</i>	36

Ontologie (werkelijkheidsleer).	37
Wat is ‘werkelijk(heid)?	38
‘Zijnde’ en ‘zijn’ (betekenissen).	39
Types van werkelijkheid.	40
Heidegger’s kritiek op de westerse ontologie.	41
‘Identiteit’ als abstract-onveranderlijke identiteit.	42
Fenomenologie als levende ontmoeting met werkelijkheid.	43
Kinderen en evoluerende gegevens. 44	
Gegevens in ontwikkelingen.	45
Ontologie als cultuurfilosofie.	46
O. Willmann’s ontologie.	47
4. Dit vierde gedeelte ontwikkelt de ontologische identiteitstheorie.	48
Verschil/ kloof tussen ontologie en vakwetenschappen.	49
Het identiteitsaxioma.	50
Dagelijks leven en contradicties.	51
Dilemma. Trilemma.	52
“Vierkante cirkel” als volstrekt niets.	53
De term ‘niets’.	54
Samenvatten (summatieve of volledige inductie).	56
Summatieve inductie bij Platon.	57
Summering: voorwetenschappelijk en wetenschappelijk.	58
Integrale productontwikkeling.	59
“Regels met uitzonderingen”.	60
Veralgeheling.	61
Summatieve deductie.	62
De syntactische regel als summatieve deductie.	63
Letters als summeringen.	64
5. Dit vijfde gedeelte is een harmologie (orde(nings)theorie).	65
Harmologie (orde(nings)leer).	66
Configuraties.	67
Vergelijkende (comparatieve) methode.	68
Structuur.	69
‘En’ en ‘of!	70
Basisconfiguraties.	71
“Ik denk. Ik bedien mij van taal”.	72
Identiteitsleer.	73
Euler’s modellen.	74

6. <i>Het zesde gedeelte is een analogieleer.</i>	75
De twee hoofdtypes van analogie.	76
Tropologie : metafoor (gelijkenisoverdracht).	77
Tropologie: metonymie (samenhangsoverdracht).	78
Een collectieve structuur.	79
Axiologische tropologie (alsof-waardering).	80
Gelijkenis en samenhang in primitief denken.	81
Analogische redenering en directe kennis.	82
Tropologie : synecdoche.	83
Re- of inductie: veralgemening of veralgeheling.	84
7. <i>Het zevende gedeelte is een definitie- en indelingsleer</i>	85
Distributieve en collectieve kijk, inzake definiëren.	86
Distributieve definitie: categorem (predicabiliën).	87
Collectieve definitie: categorieën (predicamenten).	88
Collectieve definitie: chreia (chrie).	89
Modaliteiten in natuurlijke logica.	91
Toeval	92
Beperkte en integrale definitie.	93
Voorkennis/ achterafse kennis.	94
Modaliteiten op het gerecht.	95
Definitie van ‘lesbienne’.	96
‘Postmodern’ (a potiori).	97
Begripsomvangen.	98
Indeling (classificatie, taxinomie),	99
Indeling (een voorbeeld).	100
Definitie van de term ‘maatschappijkritiek’.	101
Textuologie (tekst als geïllustreerde definitie).	102
Textuologie : thematiek.	103
8. <i>Het achtste gedeelte is een definitietypologie.</i>	104
Algoritmische definitie.	105
Axiomatische definitie.	107
Axiomatisch-deductieve redenering.	108
Axiomatische definitie: geheel positief getal.	109
Descriptieve en impliciete definities.	110
Formalisering.	111
Het axiomatisch-deductief systeem.	112
Inhoud/ omvang.	113
Grenzen der formalismen.	114
Lemmatisch-analytische definitie via situering.	115

Pragmatische definitie (effectieve kennis).	116
Manke definities.	117
Bewijs uit het ongerijmde. (absurde).	118
Convergerende definitie.	120
Idiografische definitie van het unieke.	121
Dialogische inductie.	122
9. Dit negende gedeelte is een oordeelsleer.	123
Alle oordelen steunen op vergelijking.	124
Met attributieve en adverbiale modaliteiten.	125
De gezegde en ongezegde context.	126
Kwaliteit/ kwantiteit van het oordeel.	127
Oordeelswaarheid.	128
Niet (als modaliteit).	129
Voorwaardelijk oordeel.	130
Voorwaarde en wederzijdse voorwaarde.	131
Onmiddellijke afleiding: analogische inductie.	132
Onmiddellijke afleiding: a-fortiori redenering.	133
10. Het tiende gedeelte is een redeneringsleer.	134
Redeningen herschrijven.	135
Nadere toelichtingen inzake redeneren.	136
Peirce' s 'hypothese' ('abductie') juist begrepen.	137
Het redenaxioma.	138
Het redenaxioma hegeliaans geduid.	139
Syllogismen inzake betrekkingen.	140
Platonische redeneringsleer.	141
De gehele Aristoteles	142
Van de begripsinhoud naar de begripsomvang.	143
Van de begripsomvang naar de begripsinhoud	144
"Indien a en b aan c gelijk zijn, dan is a aan b gelijk".	145
"Der schluss der allheit" (Hegel).	146
11. Het elfde gedeelte: syllogistiek, induct. en deduct. Toep.	147
Syllogistiek: 158van 256 sluitredetypes zijn geldig.	148
Enthymeem.	149
Barbara/ bocardo/ baroco.	150
Henok en Elias: hoe ze classificeren?	151
Socratische inductie.	152
Universele en statistische inductie.	154
Gezagsargument.	155

Tegenover keiharde mentaliteit keiharde wetenschap.	156
Peirce' s rechtzinnigheidsmethode.	157
Groepsaxiomatiek.	158
“Consensus gentium”	159